

Gruszeckiego ks. Kazim. S. J. Jedynak w honorze naygodnieysza adoracyi oyców oyczyzny sprawiedliwość w pańskiey osobie JWNaJprzew. JMKsiędza Józefa Łaszcza, kanon. gniezn.

JEDYNAK W HONORZE

Naygodnieyszá
Adoracyi Oycow Oyczyzny

SPRAWIEDLIWOSC W PANSKIEY OSOBIE

Jasnie Wielmoznego Nayprzewvielebnieyszego Iegomości Xiędza

JOZEFA ŁASZCZA

KANCLERZA GNIEZNIENSKIEGO
Jaśnie Oświeconego Trybunáłu
KORONNEGO

PREZYDENTA

Z Ambony Kaznodźieyskiey

POWITANA.

od X. Kazimierzá Gruszeckiego Societatis JESU.
Roku 1730.

w KALISZU,
w Drukarni Kollegium Soc: JESU.

R.P. in Christo Patri Antonio Sawicki Soc JESU
indignissimus Servus

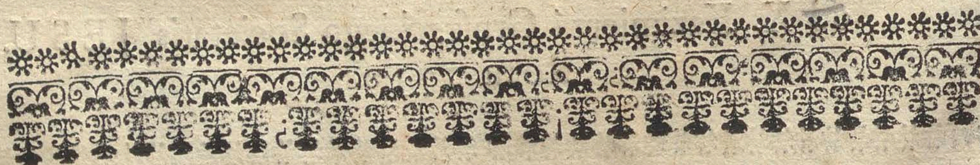

Omne Judicium Pater dedit Filio, ut omnes honorificent Filium. Joan. 5.

In æternum Domine permanet Verbum Tuum. In generationem & generationem Veritas Tua.
Psalm. 118.

Hoc mundi tutamen erat, dare gentibus æqua
Quas amet ipse Nocens, supplex, quas Mundus adoret.
Ter sanctas leges. Sil. Ital.

Nec enim de Cæsaris Actis.
Ullum majus Opus, quàm quod Pater extitit hujus.
Ovid.

DO J. W. NAYPRZEWIELEBNIEYSZEGO

JEGO MOSCI XIĘDZA JOZEFA ŁASZCZA

Gnieznieńſkiego Kanclerza
Jáśnie Oświeconego Trybunału
KORONNEGO

PREZYDENTA

ZNam tę do ſiebie *tenuitatis ſortem*, Ze *cum ſcintilla*, *ad ſolem*, *cum umbra*, *ad lucem* idę kiedy Kaznodźieyſką z pod cieniá praſy pracą, wynoſzę do J. W. Pańſkiego Imienia tytułow, *& inauro ſidera nocte.* W ſzakże *non temeritatem intelligo* M. P. *quid quid aut amor audet*, *aut reverentia.* Iako wſzytko w tym punkćie beſpieczeńſtwo moie, powinność

 ieſt

ieſt adorácyi Miłośćiwego Paná, tak *verecundiam exilitatis*, záſłaniaiąc purpurą; cokolwiek roſkazuie inklinácyi publicznych przykład, co intymuie, *plena gloria vultu*; W czym wiąże *gratitudinis Conſcientia*, to ieſt obligowaney reſpektom Páńſkim Zákonu moiego wdźięcznośći ſtátut; *reverentiſimè*, Swiadczę. Tym ſię z Ennodiuſzem ćieſząc: *Video qui me vincat facundia*, *nemo tranſcendere valebit affectu.* Bo aczy bez właſnego honoru nie ieſt, *ad publicos cultus* Páńſkiey, Miłośćiwego Dobrodźieia oſoby, ordinowaná lukubracya; Maią palmam ktore ſię między laury domowi temu dźiedźiczne wćiſnęły *folia*; y ſtyl mowiącego *in faſtigio* ieſt z prawdzicem; Já przećię iedynie ſzukam *obſequii gloriam*, *non eminendi ambitionem.* Jeſt doſyć wielka Panegiryku moiego fortuná, że przy nim godnośći twoiey J. W. P. recognicya, że w herbownym J.W. ŁASZCZOW Murze, godźię ieſtem *recludere Dom Supra æqualitatē* wynieśiony w SOBIESKICH y KORYBUTACH. Dedykowany na honoru kośćioł J. O. Pilawa. Dom albo raczey *Divorum Pantheon* zámykaiący w ſobie *tot Numina*, *quot Nomina* J.J.W.W. TARŁOW LUBOMIRSKICH OSOLINSKICH MODRZEIOWSKICH BEŁZECKICH CETNEROW KRASICKICH KORNIATKOW FREDROW TRZCINSKICH KARNKOWSKICH, *& quid quid unquam claritate eminuit.* Ze z tego Muru prawdźiwiey niżeli z Rzymſkich Romula Wałow widzę *Commendat Mars ipſe viros*: A biorąc wręce *uſu* Tryumfow przez lat kilkaſet polerowne Łaſzczow orężá, niemi ſię chlubi *oſtentatq; heroas ſimilesque precatur* Ze krotko mowiąc. (co ieſt z pewną eſtymacyi moiey kategorią,) do twoich J. W. M. Panie

adora-

adoratorow należę *supremus est sibi titulus laudator Tuus.* Więc iuż nie *partum ingenii;* ale Jedynaka w honorze chwalebna sprawiedliwość. Toiest siebie samego akceptuy J. W. M. P. Pewnie nie może *distingvi* od Ciebie ta Maiestatow *Maiestas* cnota, kiedy w osobie Pańskiey *Natura, virtus, honor, Fecêre Compendia.* W honorze iest gdy w Tobie J. W. P. Jedynak sprawiedliwość. Czyniż *Regiæ qualitati* kredyt pewny, y iako prawdźic Sędźia: y iako *in Omnia virtutum exempla genitus; Omne simul roburque decusque potentis Regni* iesteś, *& à Te exigis, quod majores fuerunt.* Ja z tych reflexyi wnoszę że Jedynak *ad fortunæ Munera* pierwszy będźiesz. Dźiś prymaćyalney godnośći Geniusz, w krotce honorow Pierwszych Dźiedzic y to iest iedyne *votum* Moie.

Jaśnie Wielmożnego Nayprze-
wielebnieyszego W. M. W. M. P.
y Dobrodźieia

naynizszego sługi.
X. K. G. S. J

Zá
Prezydencyi
J. W. J. X. JOZEFA ŁASZCZA
Gnieznieńſkiego Kanclerza

Collegium Duchowne.

J. W. J. X. WŁADYSŁAW ŁUBINSKI Kanonik Gnieznieńſki Infułát Łaſki V. Prezydent Trybunału.
J. W. J. X. Bartłomiey Tarkowſki Kanonik y Surogat Lwowſki,
J. W. J. X. Marcin Zeromſki Kanonik Krakowſki,
J. W. J. X. Samuel Szwaykowſki Kanonik Krakowſki,
J. W. J. X. Jozef Narzymſki Kanonik Kujawſki Archidiakon Inflanſki,
J. W. J. X. Alexander Miąſkowſki Kantor Poznańſki,
J. W. J. X. Woyciech Cielecki Kanonik Płocki,
J. W. J. X. Jan Mlecki Kanonik Gniezniński y Łucki,
J. W. J. X. Jozef Głogowſki Scholaſtyk Przemyſki,
J. W. J. X. Jozef Stokowſki Kanonik Chełminſki,
J. W. J. X. Kaźimierz Swirſki Kanonik Chełmſki,
J. W. J. X. Jozef Gołuchowſki Kanonik Kiiowſki,
J. W. J. X. Alexander Zaleſki Kanonik Kamieniecki,

Collegium Swieckie

Za Laſki J. W. J. M. P. STANISŁAWA ROSECKIEGO Skarbnika Krakowſkiego,
J. W. J. M. P. Franciſzek Trzebiński Burgrabia Krakowſki,

Z Woiewodztwa Poznańſkiego.

J. W. J. M. P. Woyćiech Golinſki,
J. W. J. M. P. Jozef Konarzewſki Piſarz Grodzki Wſchowſki,

Z Woiewodztwa Sendomirſkiego.

J. W. J. M. P. Jakob Stempkowſki Kaſztelan Zárnowiecki,
J. W. J. M. P. Michał Konarſki Staroſta Bachtyńſki,

Z Woiewodztwa Kaliſkiego.

J. W. J. M. P. Kaźimierz Wilczyńſki Pułkownik J. K. M. y Rzeczy poſpolitey
J. W. J. M. P. Jozef Swiniarſki,

Z Woiewodztwa Siradzkiego

J. W. J. M. P. Florian Lubinſki,

Z Ziemi Wieluńſkiey

J. W. J. M. P. Staniſław Karsnicki Chorąży Wielońſki.

Z Woiewodztwa Łęczyckiego

J. W. J. M. P. Wawrzyniec Grabſki Skarbnik Łęczycki,
J. W. J. M. P. Karol Gomoliński Burgrabia Łęczycki,

Z Ziemi Chelmſkiey.

J. W. J. M. P. Wiktoryn Wereſzczyńſki Piſarz Grodzki Chełmſki,

Z Wojewodztwa Wołyńſkiego.

J. W. J. M. P. Piotr Pepłowſki Podczáſzy Kijowſki,
J. W. J. M. P. Piotr Drzewiecki Piſarz Grodzki Łucki,

Z Woiewodztwa Belzkiego

J. W. J. M. P. Antoni Swizáwſki Woyſki Bełſki,
J. W. J. M. P. Michał Komorowſki Łowczy Buſki,

Z Woiewodztwa Mazowieckiego

J. W. J. M. P. Jakob Szydłowſki Chorąży Ciechanowſki.
J. W. J. M. P. Jacek Cieciszewſki Piſarz Grodzki Liwſki,

Z Woiewodztwa Bracławſkiego

J. W. J. M. P. Felician Boreyko Czeſnik Witebſki.

KAZANIA

KAZANIE

Simile est regnum Cælorum homini Regi qui fecit filio suo Nuptias. Occidit incendit. Matt: 22.

Esselny akt, iáko sens Ewangelicznych Słow znáczy *fecit Nuptias.* Akt Konsolacyom publicznym determinowany; Y záproszeniem, tak wielu godnych wsławiony, y dystyngwowany elekcyą gości *Pauci electi.* Nie wesele to było mowi Tostatus ále inauguracya Krolewicá ná Tron powierzone od Oyca Jedynákowi *jus gladii*; Oddána w ręce Sprawiedliwośći Szala y Szabla Syn Sędźią Krolestwa ogłoszony. *Prandium quod paratur Officium est judicantis.* Jákoż, wielkiey reflexyi, wielká iest racya z słow owych o tráktamenćie wspomnionym powiedźianych, *qui manducat indignè, judicium sibi manducat.* Apotym: Wszytká Stołu Krolewskiego figura, miecz, y Prawda. Jákby dla Strusiow, álbo Salamandr bankiet, żelaza dość y ognia. *Occidit, incendit.* Tylko ták ochotuie Praw rygor. Gdźie ná *Excessa* surowość warzą, Sądowa to Izba, nie Sala weselna. Gdźie, Mieczem Kryminał kraią: Nie obiad, ále sessia *ad mensam Justitiæ.* Własna Sprawiedliwośći merenda. *Prandium, officium est judicantis.* Nie ći tu biesiaduią, ktorym iák niegdy Frontynowi, zefsfronterya pilnuiącemu biesiad nie funkcyi, przymowić trzeba. *Dicere Frontino semper solet amphora mane.* Albo iák dawnym Persom, censurę

Tost.

Horat.

Herod.

ſurę dać z Herodotem. *Quidquid conſultant ſobrii: decernunt ebrii.* Dla
tych *Parata omnia*, co prawo y Statut ździedli, *habet fiduciam quod influat*
Job. 39. *Jordanis in os ejus. Jordanis fluvius Judicii.* Dla tych uczta, co *ſitiunt*
Juſtitiam. Albo, do chleba nieſprawiedliwie ſtraconego, przyść prágną.
Prandium quod paratur Officium eſt Judicantis.
Przez co chćiał ſię tym chwalić Krol wspomniony, że Syna ma
ad Forum. Wielkie *Subjectum* areopagom iedynie potrzebnego. Słowem,
że tego má Syna, ktoremu, wſzyſtka tym czałem honoru Porcya, Praw
Pſ. 115. Konſerwacya. *Portio mea, dixi Cuſtodire legem.* Ktoremu, właśnie iák
Apocal. 1. *Apoc*: 1. *Filio hominis*, aliment *gladius de ore*, guſt *æquitatis.*
Y dla tego weſelnych niewſpominaiąc Ceremonii; áni, ieżeli we-
ſoły zupełnie był hymen? czy ſkonfundowany tragedią? *Ad breves*
& infauſtos amores, iák ná weſelu Progny, záczęty? *Non Hymenæus ad-*
Ovid. *eſt non Pronuba Juno, Eumenides tenuêre faces, de funere raptas.* Ani,
ieżeli według pretenſyi ślubnych, pomyślny? y (iáko Neoſponſi życzą)
Szczęśliwy? *ut quæ mars aliis, det ſibi regna Venus.* Naymni tego
niewſpomniał. Wpierwſzey tylko, ktorą wnioſłem máteryi, wymowny,
Oyca chwali, że Syna wypromowował ná honor Sędźiego ztąd par-
tykularnie ſzacuie. *Et hoc eſt quod fecit maximum filio, gladium vibrare*
docuit. Piſzę ſię ná tę Z Autorem moim Gloſsę; Twoie Ewangeliczny
Krolu, o Jedynáku dyſpozycye, nád wſzyſtko chwalę. *Et hoc eſt quod*
fecit maximum filio. Bo rozumiem że dopiero ná tenczas, w prawdźi-
wie Wielkim honorze, znayduią Oycowie Synow, kiedy Sędźiami wi-
Pſ. 71. dzą. O ten Punkt votum Dawida z Pánow Pána. *Judicium Tuum*
Deus Regi da: & juſtitiam tuam, filio Regis. Gdy wiele dał Jedynáko-
wi Boſkiemu Przedwieczny Oyćiec! dał niby więcey; gdy Sędźią poſta-
Joan: 5. nowił. *Omne judicium Pater dedit filio, ut omnes honorificent filium* Ten
honor eſtymuią *diſtincte* w Chryſtuśie Apoſtolſkie Akta. *Hunc DEUS*
Suſcitavit, & dedit eum manifeſtum fieri, quia conſtitutus eſt ab eo Judex.
Act. 10. To ieſt dopiero pokázał BOG co to Chryſtus *dedit eum manifeſtum fi-*
eri. Kiedy Sędźią poſtawił. *Conſtitutus eſt ab eo Judex.* Ale y ſam tę
Pſ. 2. w ſobie funkcyą eſtymie JEZUS. *Ego Conſtitutus ſum Rex ab eo* á iá-
ko tłumaczy Paweł Swięty *Judex.* Bo honor nád honory Sędźiego
Pſ. 36. funkcya. *Juſtitia ſicut montes DEI* mowi Pſalmiſta Sprawiedliwość iák
gora Wynosi tych ktorym ſię przy niey oſtać godźi.
Co kiedy tak ieſt? Piękną dyskurſu Materią znayduię przy powi
taniu twoim Jaśnie Oswiecony koronny Trybunale przy adoracyi wy-
raźnie twoiey Jaśnie Wielmożny y koronnego Trybunału, y wſzyſtkich
honorow Prezydencie *Spes Magna Infularum* Wielki Prałacie. Przez bli-
ſką do Korybutow y Sobieskich relacyą: Krolow wnuku; Przez iſtotną
Tobie godność, do naypierwſzych w koronie funkcyi Urodzony Panie
Invenient Te grandes Infulæ, quas fugis, & ambient, non ambientem. Jak
wiele zabrałeś eſtymacyi *a Patribus Patriæ*: Jaki dla ciebie *honor* wypra-
cowali Jasnie Wielmożni Łaſzczowie, Zktorych kożdy *tantum a-*
Valer. *gebat in recuſandis honoribus, quantum egerat in merendis*, przyiąc Ztym
Max. de wſzyſtkim muſiał wpraszaiące ſię godnośći, *& regnare rogatus.* Wre-
Scipione. ſzcie Jak wielką dla Jedynaka ſławę wyrobił Jaśnie WIELMOZNY
WOJEWODA *Cui imperium promiſit fortuna, animus dedit.* Wielkośćią
Serca, Wſpaniałośćią Umysłu Krol powagą co mowię wyrobił dla Syna
Cicero. *Rex fecit filio?* O tym milczę bo mię tak informuie Tulliuſz. *Quædam*
in oratione

in oratione omittenda ſunt, quæ pro dignitate efferri non poſſunt. To mowię. Ze acz y bardzo wiele dla Pańſkiey Oſoby wyrobiła Znajoma, Swiatu, Anteceſſorow godność, bo y z heroicyzmow Wojennych sławna, y wzięta od Jana III. powinowatą Tarczą Szczęsliwa: Ad famam Clypeo Scutoq; *Nepotes fert Avus.* Y pewnie *hic ſcuti dulcior uſus erit.* Ovid. l. 3. Ze tak Zacnego Potomka wynoſi y iuz wynioſła w honor. Bo od Roku Faſt. 1435. taż Anteceſſorow godność, dla twoiey w Koronie parady, poznosiła do Senatu Krzesła, W Koſcioły *Biſkupie Baldachimy, Stalla* w *Archikatedry*; do *Parlamentu* Polskiego Subſellia. *Rex fecit filio.* Bo Zebys miał wſzelką *ad Summa* łatwość; Rodowity wielkiego *Domu* MUR za pierwszy *gradus honoru*, położyła. *Vidimus Dominum ſuper murum.* Bo ten *Amos 7.* herbowny, Mur, na Scianę Oyczyznie od Nieprzyiacioł; na Podporę Koſcioła y Wiary Swiętey, od Herezyi; gruntownie fundowany; *Hic quibus eſt Murus vulnera nulla timent*; Ten mowię Mur, ktory *Altis Nobilem Muris Domum* wynoſi mur, tak akomodowany dla Ciebie, Ze godzien ſtać *ſuper Petram.* Zyczy go ſobię Watykan, Obiecuie, y czeka Polſki Wawel. Piękna to przyznac JW Panie Anteceſſorow dla ciebie praca. Coż? Kiedy przydam Ze uczynili z Tobą Jaſnie WIELMOZNI ŁASZCZOWIE, co niegdy z Panięciem Zarą, Rodzicy Jego. Niewyszło naſwiat dziecie, a iuz mu oddali w ręce Purpurę. *Inſtante partu, unus protulit manum, in qua obſtetrix ligavit coccinum.* Przyznaie kozdy że wiele masz godnoſci z Oyca; wysoki *honor* z *Domu.* Swiadczyć co podobnego dla ſynow chyba potrafią Krolowie. *Rex fecit filio.* Ja to nadewſzyſtko przenoſzę. Ze Prezydenckiey Trybunału godnoſci *Capax ingenium* Zabrałeś z Antenatow Wielki Succeſſor. Ze ta ſprawiedliwość ktora bez prawdy Imie traci, bez prawdy nic przy tobie nie ieſt *Opera manuum Tuarum veritas & judicium* w Tobie JASNIE WIELMOZNY PREZYDENCIE znayduie dzis Prawdzica, iſtotne ſobie *prædicatum*, eſſencyalny przymiot, własną naturę Trybunału. Dziś gdyby rzucono podobną iak Eſdr. 3. propozycyą *Dicamus Sermonem, qui præcellat.* Gdyby rezolwować kazano kto naymożnieyszy. Komu naypieerwszy należy honor? Konkluduy kto chcesz *fortis eſt Rex* Mow z wielkich racyi ze Panujący w dziedzicznym Pańſtwie *Monarcha.* Bo *Regis verba non prætereunt.* Bo *quot quot militant & pugnant & colunt terram, afferunt tributa Regi.* Bo władza y *fortuna* Krolewſka, ma bydz *diſtinctè* szacowana. *fortis eſt Rex.* Ja konkluduię iako w tey queſtyi odpowiedział Zorobabel. *Veritas eſt magna, & non eſt in Judicio ejus iniquum ſed fortitudo & Regnum, & poteſtas & Majeſtas omnium ævorum.* Naypotęznieyſza ieſt Prawda, naymoznieyſza Prawda. Prawda ſędziego honor. Ta w ſobie fortunę, ta władzą krolow; ta Majeſtatow powagę, utrzymuie. Jeżeli mam co pięknego powiedzić? *Sermonem qui præcellat?* Mowię: Ze Wielka rzecz ieſt prawda ktorą z Antenatow Zabrałeś, w herbie JASNIE WIELMOZNY Panie, na Ratusz wnoſiż w Pańſkiey oſobie. Prawda dla ciebie *Regnum, & poteſtas, & Majeſtas ævorum.* Bo Viceregem dla niey z krolewſką na funkcyi Powagą. Pierwszym Dyktatorem z naywyzſzą władzą; To to *Majeſtas!* bydz Prawdzicem koronnym ſędzią. Ta prawda eſtimacyą realitati, Ta Sumiennoſci kredyt; Ta miłość u Pacyentow: Ta ukrzywdzonym Nadzieię czyni. *Dixerunt omnes magna eſt veritas & prævalet.* A właſnie do Ewangeliczney o krolu hiſtoryi, należy. Bo iako traktament ten Krolewſki *Prandium quod paratur officium eſt judicantis,*

Venantius Fortunato l. 3.

Senec. Trag.

Gen. 38.

Pſ. 110.

Eſdr. 4.

Ibidem

Eſd. 4.

Ibidem

nie

nie iaki kolwiek obiad, ale ſprawiedliwoſci Uczta *ſolenna.* Tak do pięk-
kney *ad Menſam Juſtitiæ* Symetryi, herbowna prawda ſtołowa JASNIE
WIELMOZNEGO PRAWDZICA, ieſt potrzebna. Więc z Zabraną
od Wielkich Antecesſorow eſtymacią, z Konnaturalną Oſoby Panſkiey
powagą; z rodowitą Prawdą. Zaczynay Prezydencką JASNIE OSWIE-
CONEGO Trybunału funkcyą, godny Prawdzicu. Ja nie odſtempując
asſumptu mego *Rex fecit filio Nuptias, occidit, incendit, docuit vibrare gladium*
Ten w powitaniu Twoim Punkt Zakładam. Ze Naywięcey Oycowie
powinni Synom Sprawiedliwym. Prawdzicom Synom. Jedynak w hono-
Propo- rze Naygodnieysza Adoracyi Oycow Oyczyzny SPRAWIEDLIWOSC.
zycya. O tym Straſznemu Sędziemu Bogu *Ad M Gloriam.* Za błogosławieńſtwem
twoim Naygodnieyſza Sędziego Boga Matko *omne judicium dedit filio.*
Niepokalanie Poczęta *Maria.*

Piękny, y do Punktu mojego ſłużący bardzo dyskurs, ułozył w
tey queſtyi *Seneca. Quæritur, an aliquándo liberi Majora beneficia Parenti-*
Seneca. *bus dare poſſint? quam ab illis acceperint?* Nasłuchałem ſię akceptowaney
populariter propozycyi. *Parentibus nunquam ſatis.* Dzis ia pytam. Je-
żeli orlęta, Orłom; a generalnie mowiąc Synowie Oycom, większe po-
trafią ſwiadczyc łaſki? niżeli od nich wzieli! zda ſię bydz, ze niemogą.
Bo gdyby niebyło inſzey, doſć wielką po ſobię racyą Rodzicy mają, że
dali Zycie Synom. *Ego Tibi vitam dedi.* Adopieroz iezeli nie iakie kol-
Theſau. wiek życie dali, ale Zycie z dyſtynkcyą, Zycie y *honor Vitam, & Vittam.*
Zycie naprzykład, iakie wziął od Rodzicow wſpomniony Sara Kiedy na
Gen.38. ſwiat z Purpurą wyſzedł, miał zaraz obowiazany ſobię *honor* w Pielu-
ſzkach. *Inſtante partu ligavit in manu ejus Coccinum.* Kiedy daią Zycie
Dan.4. Rodzicy Synom, iakie Przyniosło fruktom Swoim Dan. 4. chwalebne
drzewo *Videbam ecce arbor magna & fortis, & proceritas ejus, contingens
cælum, aſpectus ejus erat uſque ad terminos Terræ.* Kiedy to Oyciec *Syna
ex Arbore Sangvinis,* y pobożnoſcią pod Niebo; y męſtwem nad palmy
wſzyſtkie y laury; y rodowitoścą *familii,* wynieſie na ſwiat cały *ad ter-
minos univerſæ Terræ.* Kiedy takie da Zycie, ktorego áni ſię wyrzekać
trzeba pod niechwalebnym Oyca imieniem; iak czynił Kaligula. *Agrip-*
Sveto. *pæ ſe nepotem propter ignobilitatem, nec dici, nec credi voluit.* Ani wzią-
wſzy od Oyca Zycie, nie trzeba po hyſtoriach inſzego ſzukac Oyca
Juven. *De quocunque voles Proavum Tibi ſumito libro.* Jak czynić muſiał Galba.
Nullo gradu Cæſarum Domum contingens, Imperator verò, etiam ſtemmata pro-
Svet. *poſuit, quo Paternam originem ad Jovem referebat.* Kiedy (krotko mowiąc)
biorąc Zycie od Oyca Syn. pochwalic ſię może *fortes creantur fortibus.*
Ines. Ja lew ze Lwa. Przyznaię! Wielką po ſobię Mają Oycowie tacy racyą.
Ze Wieczna dla nich od Synow wdzięcznoſc powinna; niemoże bydz
świadczona łaſka większa. Jako wymawiac Rodzicom Niemogą dzieci
Ego tibi vitam dedi! Tak Zadney w rowni ſwiadczyć łaſki. Atoli odpo-
wiada Filozof. Nie tak ieſt. Tak na Pierwſzą odpowiadam Objekcyą.
Wiadoma światu rewolucya. Ze oſkoczonego od Nieprzyiacioł, y iuz
rannego wbatalii oyca, woyſk Rzymſkich Hetmana Jedynak *Scipio,* y u-
prowadziel z niewoli y windykował heroicznie od śmierci. *Sanctus &
ipſe in manus hoſtium veniſſet Imperator, niſi protectum Patrem, Prætextatus*
Florus. *admodum filius, ab ipſa morte rapuiſſet.* Proſzę! wtym razie! kto więcey
komu Swiadczył? Mowcie: Ze Oyciec Synowi Bo mowić y wtenczas
do Scypiona moze *Ego Tibi vitam dedi.* Y ta odwaga ktorey *motu,* wy-
darłes

małeś Adwersarza; Krew, siła, odwaga, dzielność moja. Wszystko to Synowi dałem, gdy życie dałem. *Ego Tibi vitam dedi.* Mowcie wy tak; pozwalam z Seneką. Ale w Osobie Syna odpowiadam. *Tu mihi vitam dedisti ut Mori possem, ego tibi vitam dedi ut mortem evitares.* Od kogoż z nas łaska większa? Ty Oycze, dałes Scypionowi życie, ktore Smierć Wydrze. Ja tobie dałem życie, żeby od Smierci było wolne. Wszakże pamiętasz Odbiłem Sztych Smiertelny. Założyłem od rany. *Ab ipsa morte.* Co poniewaz Zobu stron pewna. Bo y to prawda, że na to się rodziemy Zebysmy Umierali Seneca

Sarpedon Licius genitus Jove, Numine Patris
Sperabam Cœlum, sed tegor hoc tumulo Ausonius

Y to iawna że Syn odśmierći Oyca uwolnić może, co (mowię) ponieważ iest pewna. Idźie za tym że więcey Syn Oycu co do tey prawdy konferuie. *Haud dubium, quod generandi beneficium, vicit eximia virtus filii.* Coż dopiero! kiedy nietylko śmiertelne to żyćie, záchowa iedynak Oycu; ále y trupa iuż zgniłego, sławą wskrześi? Myślćie co chcećie. Moim zdaniem, więcey dla Oyca Syn táki świadczy. Oto dowod *Socratem filius exspirare non patitur.* Senec. Smierć Oycu wydźiera duszę, Syn wraca. Smierć tłoczy w trunnę bladego trupa, Syn promowuie w honor, nowego Kandydata. Smierć mogiłą przywala y marmurem. Ten ná Postumenćie stawia, y w gorę wynośi z honorem. Mowćie co chcećie. Moim zdaniem *Multos Consumpsisset oblivio, nisi eos Filiorum gloria e tenebris eruisset, & adhuc in luce retinet.* Każdy gdy iáko Sokrates Syn Ożywia Sławą Oyca; Imie ma Dobrodźieia *generandi beneficium vicit. Patrem Socrates exspirare non patitur.* Idem Ták dyskurs Swoy Zakonkludował Filozof. Promowuie go dla nas wiary Artykuł gdy godnych Synow chwalac *Eccl.* 30. ták mowi. *Mortuus est Pater ejus & quasi non mortuus. Similem enim post se reliquit filium.* Umarł iákby nie umarł godnego Syna Oyćiec. W obraźie swoim Zyie, Syn Oyca obraz Zywy. A ia przydaię, Tę Oycow Nieśmiertelność naypewniey wyrabia Jedynak Spráwiedliwość. Záczym ta *Nominatim* wdźięczności, adoracyi, estymy, naygodnieysza. Eccl. 30.

Ps. 16. Osobliwe Dawida Słyszę votum. *De vultu Tuo Domine judicium meum prodeat.* Z twarzy (á iáko Bellarmin rozumie) *de ore Tuo* z ust twoich BOZE niechay wychodzi Sąd moy. Albo niedosyć do chwały Trybunału że z rąk wynidźie Boskich? Godny Urząd Ktoremu Spráwiedliwośći miecz, BOG sam podaie, ktory Oręża tego iák Boska ręka zażywa. Umie iák ręká Boska ná exces przyćiąć, założyć niewinność, praw obronić. Umie iák ręka Boska ná Szali Spráwiedliwośći świat ważyć, do kogo? w ktorey częśći náleży. *Appendit tribus digitis molem terræ.* Chce Krol żeby z ust Boskich Trybunał wyszedł *de vultu prodeat.* Co gdy uważa Eusebius tłumacząc rzecz o Chrystuśie ták mowi. *Si omne judicium Pater dedit filio, de vultu DEI prodit judicium, cum proficiscitur à filio, qui est imago Patris.* Ponieważ Artykułem wiary rzecz pewna, że generalny Sąd y naywyższy; Chrystusowi Synowi zlećił Oyćiec; Więc kiedykolwiek Jedynak Sądźi, Oycowski obraz wynośi. Chce żeby znał káżdy godność Oyca, kto widźi Sędźiego Syna *De vultu Patris prodit Judicium, cum proficiscitur à filio qui est imago Patris* Jáki! iák godny Oyćiec Chrystusa BOG? Syn pokázuie Sędźia. Ale to pewnie y sprawiedliwość Sędziego Dawida sprawiła względem Oyca? Mało powiedźiałem! Oycowskiey godnośći Obraz *ex ara justitiæ.* Zy- Ps. 16. Bellarm. Is. 40. Eusebius.

wa

wą Sławę reprezentował w sobie. Żeby nie zabiiała śmierć Oyca w nieśmiertelnym honorze sprawiedliwości mieczem przyciął kosę. Już nie *Thesaur.* trup, umarły *Jesse, Redivivus heroum Phœnix genialem excutit rogum*, Zyią w trumnie popioły. Kiedy Syn z BOGIEM Sądzi *de vultu Tuo judicium meum prodeat.* Tak się z illacyi tłumaczę. Gdy proch był martwy, człowiek pierwszy; dały martwemu, duszę Boskie usta; *Inspiravit in eum* *Gen. 2.* *Spiraculum vitæ, & factus est homo in animam viventem.* Gdy proch iest umarły, Dawida Oyciec JESSE; Sąd mu Synowski, odda życie. Jest ten Sąd z BOGIEM, *de vultu Tuo judicium meum.* Sąd wedle *dictamen* Boskiego Ducha; z ust Boskich idźie, więc iest prawdźiwe *Spiraculum vitæ*, Tych co iuż tylko *limus terræ* proch ropą w trumnie rozprawiony; tych mowię ożywić może Sławę. Ożywia pierwszym ust Boskich tchnieniem, *factus est in animam viventem* człowiek pierwszy każdą według natchnienia Boskiego á zá tym sprawiedliwą Sentencyą; Zyią wsławie Oycowie Sędźiow wszyscy. *De vultu Tuo Judicium meum prodeat Spiraculum vitæ.* Ze nie inaczey iest. W następuiącym tudźież Psalmie *Ps. 17.* w inszey to állegoryi wspomina Sędźia Dawid. *Quoniam non repuli à me justitiam Tuam, Tu illuminas lucernam meam Domine, & in D[E]O meo transgrediar murum.* Ze Twoiey nieoddaliłem Sprawiedliwości, Ty Pánie Oświecasz Zgaszone światło moie, y w BOGU moim ná Mur w[y]idę. *Corn. à Lapide.* Co iedno iest tłumaczy Nasz *a lapide* iak gdyby mowił Dawid. Kiedy ia Sądzę, Ty moich Antecessorow ożywiasz we mnie. A o ztey racyi *Quia sicut una lucerna accendit aliam, in qua quasi superstes fulget, ita & homo moriens, in filio quasi superstes vivit.* Bo iáko pochodnia iedna, zapala inszą, á kiedy zgaśnie w sobie; w tey, ktora zapaliła, iaśnieie; Tak człowiek w grobowe wtrącony ćienie, iaśnieie w Sukcessorze, Gdy umrze w Synu żyie. *Quoniam non repuli a me justitiam Tu accendis lucernam meam.* Yta to iest *lucerna David*, ktorą mu przy Sądach Jego BOG rozświecił, Oyćiec zgodności Syna Sędźiowskiey, godny. Już nieżył ná tenczas. Krola Sędźiego Oyćiec: *Ducum palmes, & Regum radix Jesse.* *Leblanck in Ps. 17.* Już zgasło to światło; ktore uważa Leblanck nad głową Dawida błyszcząc. *Ut ascanio ignis fulgens supra caput visus, omen regni fuit*, niepłonne honorow nadźieie formowało. Ciemności były grobowe gdźie był Jesse, iákże się rozświećiły nocy? *Quia non repuli a me justitiam.* Przyiął Sędźiego honor Dawid Jesse záiaśniał, y ożył z iskierki swoiey zgaszony Splendor. *Tu illuminas lucernam meam.* Stało się co potym ná- *Prov. 6.* pisal Salomon. *Lex lux & via vitæ.* Jako są światłem prawa, obiaśniały Szczęśliwie Oyca. Jáko iest do Nieśmiertelnego honoru Sprawiedliwość Krolewska droga. Wyszedł przez nią Jesse z pod grobowego Kámienia. *Et in DEO meo transgrediar murum.* Przyzna Każdy że Synowskiey tak wiele powinien sprawiedliwości; iáką ma wskrzeszaiącemu obligacyą, Ten co po śmierći żyie. *Quoniam non repuli a me justitiam Tuam Domine, Tu accendis lucernam meam.*

Po Hystoryi z Dawida, do Ciebie aplikácya szczęśliwy *nascendi gloria*, rodowitym murem do Naypierwszych w Polszcze Domow, wynieśiony *fastigia*, Sam z śiebie *ad Celsitudines* Prymacyalney godności dispozyt. Jáśnie WIELMOZNY JW. Oyca Jedynaku honoru. ŁASZCZOW (dosyć powiedźiałem) Sukcessorze, Dźiedźicu, Oryginale. JO Trybunału Prezydenćie, Pátrzę co to iest? że wybiegł nad mury Lew Herbowny? Y Konkluduię poniewaz Prezydencką JO. Trybunału funkcyą

kcyą

kcyą Prawdźic przyiął, nie ieſt inaczey. Mury te, ſą to rozwalone Anteceſſorow Mauzolea. Wyſzli dziś z pod ſwoich grobowcow, mężni y mozni LASZCZOWIE. Depcą groby, bo w ſprawiedliwym Prawdźica Sławie żyią. Dźiśieyſza J. W. Prezydenta funkcya, Nieśmiertelnego Anteceſſorow honoru inwencya, Niezgaſſey w grobowych nawet cieniach reputacyi podnieta. Dla ich Splendoru *Lex lux* wadminiſtracyi Iedynaka. Dla ich wyprowadzenia *in faſtigium*; dziśieyſzy honoru *gradus*, nieomylna pewna droga. *Lex lux & via vitæ.* Bo dźiś widźiemy że *Patrem, natus exſpirare non patitur.* Ze otym prawda Oycu co czytałem o inſzym. *Nec enim de Cæſaris actis ullum majus opus; quàm quod Pater extitit hujus.* Claud. Bo poznaiemy dowodnie, iák wielka w Oycu, kiedy ieſt ták wyſoka godność w Synu. *Quoniam non repuli juſtitiam Tuam; Tu illuminas lucernam meam, Transgrediar Murum.* W Smiertelnym Franciſzka Tomaſza Sabauda Mauzolu, Spadałsię przypadkiem pryncypalny Marmur. Inſzego Szukać czaſ niepozwalał. Więc poſtawiono Synowſki Geniuſz, Ktory ten pokazował napis *decus, victoriam, virtutem, gratiam hic mors concluſit, ſed effractaria evolavit fama.* Thesaur. Tu wſzyſtkie godnoſci Xiażęce, Smierc zamknela; Ztad ſię dobyła Oycowſka ſławą, za manudukcyą Syna. Piękną reflexią przenoſze na herbowny Laſzczow Mur. Na nim Piſzę.

Cnocie, meſtwu, godnosci, nie ſą grob te Mury.
Honor Syna Smiertelne rozwala Marmury.
Maſz drogę wynidz ſławo.

Wſzakze to wiary artykuł *lex, via vitæ!* Jedno ieſt: Synem ſię chwalic ſędzią co z grobu wyniść. Zyćſlawie: A ztąd idzie że Swiatło gorające pochodni; Co zakryte gorami ſkarby, dobywaiącey ręce, Co proch y Ziemia człowiek tchnącym na Niego Zycie Uſtom Boſkim. To powinny Smiertelne popioły J. Wielmoznych LASCZOW, dziśieyszey Syna funkcyi. Jaſnie Oſwieconym z Trybunału tytułom Prawdzicowi Sędziemu. Bo *honor* dźiſieyszy Jego grobowe rozwala Marmury. *Quia non repuli amo juſtitiam, transgrediar Murum.* Bo od Jaſnie Oſwieconych Trybunału tytułow łatwo ſię zaymie, *in regione umbræ mortis*, Anteceſsorow *ſplendor.* zachowany. *Quia non repuli juſtitiam. Accendis lucernam meam.* Bo według Boſkiego Ducha formowany Sąd Jego *de vultu Dei judicium*; pewne dla Smiertelnych popiołow *ſpiraculum vitæ.* Z moiey oraz *argument* propozycyi. Ze Jedynak w honorze naygodnieyſza wdzięcznoſci Oycow Oyczyzny Sprawiedliwość.

Matth. 22. Trudną do rezolucyi quæſtią; Pytanie bez odpowiedzi, *& nemo poterat reſpondere ei.* Wſamey rzeczy, Węzeł na uſtą y rozum Legiſciolow Jerozolimskich, rzucił o Chryſtuſie Kontrowerſią Chryſtus. Czy ieſt Dawida Synem Chryſtus? czyli nie ieſt! Zgodziły ſię na to pytanych Zdania. Ze Syn prawdziwie Dawida. *Dicunt filius eſt David.* Jákoż niezganił odpowiedzi Jezus. Ale tak dali pytał? Jezeli Dawida Syn Chryſtus, Jako ieſt oraz Pan Dawida? Jak wy mowicie Jeſt pewnie Syn Dawida. Jáko Sam Swiadczy Dawid. Pan ieſt Jego. Albo obiedwie: Pana y Syna apellacye, Zgodzic w Chryſtuſie? Albo iezeli ieſt Synem? nie przyznawaycie mu iak wiara uczy, Ze ieſt Dawida Panem. *Ait illis JESUS quomodo ergo David, vocat eum in Spiritu Dominum dicens: dixit Dominus Domino meo ſi filius ejus eſt?* Co gdy wymowił Jezus, u wſzyſtkich ięzyk ſtrętwiał. Nieznalazł ſię żaden, ktoryby Zakrytey w pytaniu tym Wcielenia Syna Boſkiego taiemnicy,

B 2 zdiał

ádiał Kortynę. Wszyscy, domysla się *Anonymus in populari sensu* konwin kowani, tę tylko medytowali reflexią; Ze żadną miarą panować Oycu Syn niemoże. Ze to scelus *usurpationis Imperium rapere non expectare* Nie przystoi Chrystusowi. A lubo to wielká racya mowi tenze. Bo tę w Synach Ambicią *jura gentium* wyraznie censuruią. Bo Mając takiego Monarchę Rzym w Witelliuszu, ciesżył się zkrotkiego Panowania Jego mowiąc: Dobrze że prętko w honorze Cesarza zgasł Witelliusz, bo godność tę iak iskierkę wydmucha z Smiertelnych popiołow Anteces-

Thesaur. sora Ottona: *Imperium ex Ottonis cinere collegit, quaesitum diu, mittendum citò.* A Kiedy dowiedziano się, ze tegoz Cesarza Zabito ad Scalas Gemonias, na placu naznaczonym Smierci złoczyńcom. Na postrach wszystkim podobnym napisane te wiersze.

Idem
Raptus ad infames Gemoni Sanguine Scalas
Improbe Romani Scena furoris obis.
Oh Tibi qui Similis regnum Conscendere tentat,
Regia per similes tenaat in Astra gradu.

To iest per infames scalas niech idzie w gorę kto Oyca przeskakuie. Lubo tedy uważa Anonymus. Wielka to była u Pharyzeuszow racya, dla ktorey, pogodzić nie mogli Appellacyi Syna Dawidowego, y Pana wiednym Chrystusie, że z tym wszystkim, u ważyć to mieli naprzod, Ze nieupada przez to Oycowski honor, kiedy nad niego Syn powstaie. Miły Ju-

Emmanuel liuszowi August, lubo *Patris virtutem contraxit filius Patre major.* Szczęsli wy y Samemu Flawiuszow Domowi, Ale y Rzymowi *Deliciae orbis Titus,*

Idem Ze *Flavii Vespasiani Imago Patriae, se Patrem pro Patre dedit.* Synowskie berło podeprzec może mocno Oyca. Nie iest to przeciw Naturze Syna bydz Panem, Reflektować się mieli Pharyzeuszowie y nato. Ze nay-

Ovid. pierwsze każdego Oyca votum godność Potomka *nec genuisse pudet Sparthen Hyacinton honosque durat in hoc aevi.* Aplikowana inskrypcya Oycu Francíszka Hyacinta Sabaudyi Xiążęcia ztą reflexią. Piękna rzecz Oycu

de Carolo kiedy Syn w honor kwitnie. Kiedy *Avis decorus, Avorum decus.* Ja-

Dominico ko wspomniony Wespazian, *Dignitatem Imperio dat, dum accipit Patriae ve-*

Hisp. Ppe. *rus Parens, quia verus filius.* *Tandem* nierozumieli tego. Ze Chrystus iako człowiek y razem Bog zgadzał te w sobie przeciwne Niby Tytuły Chrystus Dawida Pan, y Syn Dawida *si filius ejus est quomodo in Spiritu vocat eum Dominum! Dixit Dominus Domino meo.* Tłumaczy to za nich Katolicka Teologia Był Syn Dawida Chrystus, bo iáko człowiek był krew Jego Krolewska z Bogarodzicy Maryi. był *os ex ossibus & Caro de*

Ven. Beda *Carne.* Bo *non carnem de nihilo, non aliunde, sed Materna traxit ex Carne*

l. 4, c. 49. *alioquin nec verè filius hominis diceretur.* Był razem Pan Dawida Chrystus.

in C. U. Bo Był w Naturze Oyca rowny, Z Oycem ieden ktory był Dawida Panem.

Lucae. *Dixit Dominus Domino meo!* Ale był Panem y z tey racyi; Ze ogłoszony był Sędzią *Judicabit in Nationibus* bo to iedno według Swiętego Pawła *Constitutus est Rex* co *constitutus est judex.* Bo według tegoż Psalmisty. zdania Krolem został na ten czas Chrystus Kiedy Sędzią. *Paravit in Judicio thronum suum.* Te przecie zgadzały się obiedwie appellacye, Dawida Syn, Pan Dawida. Bo Każdy ktory sędzią syn został *judicabit in nationibus.* Czyli Duchowny, *Tu es sacerdos in aeternum* czyli ow do ktorego należeć będzie laska *Virgam virtutis emittet.* Panem bydz może Oyca, to iest, powinni są odsłużyc mu, tę funkcyą *Majores Sanguinis* mają y wiele obligacyi. Ze zawdzięczać; to mało, iak długom należy,

leży, powinni adorować. *Filius ejus est, vocat eum in Spiritu Dominum dicens Dixit Dominus Domino meo, Tu es sacerdos. Judicabit in nationibus implebit ruinas.* Jakie *in Spiritu estymacye* czyni y Tobie pewnie JAŚNIE WIELMOŻNY Trybunału Prezydenćie. Oddzielony od Ciała Duch JW Oyciec. Czynią *Patres Patriæ* Antecessorowie Wielcy. Co z grobow ich słyszę! Mowię *Dixit Dominus Domino meo.* Piękna to Łaszczom że iesteś Oyczyzny Syn *Patriæ Pater pro Patre*, że godność Oycowską reprezentuiesz w sobie *Imago Patris Patre Major* że znas Parentelą chwalebny, *Avis decorus;* iesteś pewna y wielka Antenatow chwała. *Avorum decus* Ale iesteś *Sacerdos judicans in Nationibus* Trybunału Polskiego Prezydent, to estymuiemy naywięcey. Dla tego. Panem się naszym czyniż. Winna chwalebne funkcyi prace odsłużyc Polska. Odsłuży. Obligacyą ma y ochotę. Uchylają się do weneracyi Infuły. Kłaniaią Mitry rezolwuie *quæstia Senat. Quomodo vocat Dominum si filius ejus est.* Bo prawi iest Trybunału Koronnego Præsident. A to pewna. Ze Jedynak w honorze naygodnieysza adoracyi Oycow Sprawiedliwość.

O Czym mowiłem do tych czas, Apoc. I. & 19.

Jan widział. *Apoc. 1.*

Vidi Similem filio hominis de ore ejus gladius, habebat scriptum in fæmore Rex Regum. Vocabatur fidelis & verax & cum justitia judicat. Piękny Sędziego obraz ale Twoy właśnie JW. Prezydenćie. Bo acz y każdy z J. J. W. W. Trybunału Sędziow, z mieczem, gdy z Jurisdikcyą idźie, przećież miecz w Ustach nośić, iuż niby Twoia *qualitas gladius de ore ejus.* Bo gdy ná pierwszey *in seculari Collegio* funkcyi przy boku miecz nosiłes, dziś odpasany widzę. *Armaturam justitiæ jus gladii* ostatnią *decisivam* y pierwszą w Ustach lokuie Prezydencya. *Vidi similem filio hominis de ore ejus gladius.* Twoy to ad vivum obraz. Bo acz wszystkim Jaśnie WIELMOZNYM SĘDZIOM ná Mieyscu MIECZA zá administrowaną chwalebnie sprawiedliwość, należy godności charakter wielki, *Scriptum in fæmore Rex.* Ten przećie honor partykularnie powinni *Apoc. 5.* Prawdźicowi *vocabatur fidelis & verax, & judicat cum justitia!* Kto Sędźia Prawdźić, Kłaniaią się mu obligowani *dominantes*, kłaniaią mowi Jan *procidebant ante sedentem in throno seniores.* Syn to iest ále y Pan Oyczyzny. W Jego Osobie Jedynak w honorze Naygodnieysza adoracyi Oycow Oyczyzny sprawiedliwość. Przyniosłem tego dowod z dźiedźiczney JJ. WW. ŁASZCZOM Prawdźica apellacyi: Ale y z Imienia to wnoszę.

Gen: 37. Co w obiawieniu upátrzył Jozef oznaymił Oycu *Vidi* *Gen. 37.* *solem & lunam & stellas adorare me.* Czyniło mi adoracyą Słonce, to Oyćiec! Kłaniał się nisko Xiężyć, to Mátka! Schylały do nog gwiazdy to Bráćia. Lubo zaś obeszła ta propozycya Jákoba y przyiął nie zgracyą Syna, *Numquid ego & Mater Tua adorabimus Te!* Przyszło ztym wszystkim nato, mowi historya Pisma; Kiedy Vicerey Egyptu ogłoszony iest Jozef. *Unô Regni soliô Te præcedam.* Kiedy Sędźią *utriusque* *Gen. 41.* *Provinciæ*, postawiony Dyktator *Tu eris super universam Terram*, Kiedy znać dano że ostatnich appellacyi *discrimen* od Jozefa. *Ite ad Joseph.* W tenczas *Vidi solem lunam & stellas adorare Joseph* Wszystka o tobie rzecz JW. Koronny Vicereiu Jozefie twoy właśnie w pochwałach Jozefa opis *Dulces Parentum Primitiæ Joseph. Paternæ virtuti Maternæ Pulchritudini*

C *Com-*

Compar. Jedne Domu Pieſzczoty, doſkonáłośći z Oyca, Gracyi z Mátki dźieło piękne. Ztym dokładem, że Jozefowi ná funkcyi kłaniać ſię powinno Słonce, Oyćiec. Oyczyzna Xiężyc, pierwſze Olympu Polſkiego *Sidera Fratres* Jaśnie WIELMOŻNI z Subſellia ſwoich Deputaći. Kazał to Pan BOG Jozefowi świadczyć? *Reverentiſſimè* świadczemy. Imieniem wſzyſtkich mowię *eligitur in te naſcendi laus, vivendi gloria, & cum multa habeas ex antiquis, meruiſti placere de propriis.* Eſtymuiemy kolebkę *náſcendi laudem* wiążą do adoracyi *natales faſciæ*, rozkázuie twoy honor ſława życia? Káże ſię kochać *cum Majeſtate* Oſoby Pańſkiey *gracia.* Rozkazuie weneracyą dźiśieyſza funkcya. Bo ieżeli było ta Dawidowego Domu powinność, że Sądowe biorąc Krzeſła, ná ſame Pałacu *faſtigia* zánośili: *Sedebant ſedes in Judicio, ſedes ſuper Domum David.* Spodźiewać ſię tego możeſz JW. Pánie że Sądowe Krzeſło twoie Prezydencyą Trybunału, wynośić, wywyżſzać będą Domy te wſzyſtkie, ktore ſię ſpráwiedliwośći Twoiey poddadzą *Sedebunt ſedes in judicio ſedes ſuper Domum.* Bo mamy z Ciebie to dźiś wſzyſtko, czego dla publicznego ſzczęśćia
Exod. 18. chćiał w Parlamentach Pan BOG, *Provide viros Potentes in quibus ſit veritas qui judicent populum.* Jeſt w Trybunale z Prawdźicem Prawda, ieſt z Możnych fortuną Sędźiow Urzędowi Powaga, y eſtymacya; *cum Divis juſtiſſima Themis.* Jeſt nádźieia że ten Ktory Skłonioną ná Krzyżu głową przyimować przyśięgi Waſze będźie Chryſtus, zá Piaſtowaną chwalebnie funkcyą, zá dotrzymaną wewſzyſtkich Punktach Przyśięgę dźiękuiąc Wam niby zá to, łaſkawą ná Sądźie Straſznym Skłoni głowę. *Fiat,* AMEN.

